UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia rozšírená komora)
zo 7. decembra 2004 *

Vo veci T-251/00 DEP,

Lagardère SCA, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: A. Winckler, advokát,

Canal+ SA, so sídlom v Paríži, v zastúpení: J.-P. de La Laurencie, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobcovia,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, pôvodne v zastúpení: F. Lelievre a W. Wils, neskôr É. Gippini Fournier, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorej predmetom sú návrhy na určenie výšky trov konania v nadväznosti na rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. novembra 2002, Lagardère a Canal+/Komisia (T-251/00, Zb. s. II-4825),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
(tretia rozšírená komora)

v zložení: predseda komory M. Jaeger, sudcovia V. Tiili, J. Azizi, E. Cremona a O. Czúcz,

tajomník: H. Jung,

vydal toto

Uznesenie

Skutkový stav, konanie a návrhy účastníkov konania

1 Rozsudkom z 20. novembra 2002, Lagardère a Canal+/Komisia (T-251/00, Zb. s. II-4825, ďalej len „konanie vo veci samej"), zrušil Súd prvého stupňa rozhodnutie Komisie z 10. júla 2000 o zmene a doplnení rozhodnutia Komisie z 22. júna 2000, ktorým sa koncentrácie vyhlasujú za zlučiteľné so spoločným trhom a vykonávaním Dohody o Európskom hospodárskom priestore (vec COMP/JV40 — Canal+/Lagardère a vec COMP/JV47 — Canal+/Lagardère/Liberty Media) a zaviazal Komisiu, aby nahradila trovy konania.

2 Listom zo 6. januára 2003 požiadala Lagardère Komisiu, aby jej zaplatila čiastku vo výške 179 160,44 eur ako náhradu trov konania vo veci samej. Dňa 16. januára 2003 vyzvala Komisia Lagardère, aby odôvodnila svoju žiadosť. Listom z 12. februára 2003 poskytla Lagardère presnejší rozpis vzniknutých trov konania, pričom celková výška trov ostala nezmenená. Dňa 10. marca 2003 odmietla Komisia nahradiť trovy konania v požadovanej výške a navrhla zaplatiť Lagardère čiastku vo výške 20 000 eur.

3 Listom z 5. marca 2003 požiadala Canal+ Komisiu, aby jej zaplatila čiastku vo výške 225 863,24 eur ako náhradu trov konania vo veci samej. Dňa 12. marca 2003 vyzvala Komisia Canal+, aby odôvodnila svoju žiadosť. Listom zo 4. júna 2003 poskytla Canal+ presnejší rozpis vzniknutých trov konania, pričom celková výška trov ostala nezmenená. Dňa 17. júna 2003 odmietla Komisia nahradiť trovy konania v požadovanej výške a navrhla zaplatiť Canal+ čiastku vo výške 20 000 eur. Dňa 29. októbra 2003 Canal+ svoju žiadosť Komisii z 5. marca 2003 zopakovala.

4 Návrhmi podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 2. júla 2003 a 20. apríla 2004 Lagardère a Canal+ sa domáhajú určenia výšky trov konania na základe článku 92 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

5 Lagardère navrhuje, aby Súd prvého stupňa určil čiastku trov, ktoré má nahradiť Komisia, vo výške 179 160,44 eur.

6 Canal+ navrhuje, aby Súd prvého stupňa určil čiastku trov, ktoré má nahradiť Komisia, vo výške 228 463,24 eur.

7 Vyjadreniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. augusta 2003 a 23. júla 2004 predložila Komisia svoje pripomienky k návrhom Lagardère a Canal+. Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa určil čiastku náhrady trov konania vo výške 43 250 eur pre oboch žalobcov, ktorú si majú medzi sebou rozdeliť.

Tvrdenia účastníkov konania

Tvrdenia Lagardère

8 V listoch zo 6. januára a z 12. februára 2003, na ktoré Lagardère odkazuje vo svojom návrhu na určenie výšky trov konania, žiada, aby Komisia nahradila trovy konania špecifikované takto:

— ako odmenu advokátov: 407,5 hodín práce, z toho 72,75 hodín pre advokáta spoločníka, ktorý má hodinovú sadzbu od 550 amerických dolárov (USD) do 765 USD, 246 hodín pre advokáta, ktorý má hodinovú sadzbu od 360 USD do 480 USD, a 88,75 hodín pre advokátskych koncipientov, ktorí majú hodinovú sadzbu od 120 USD do 190 USD, a teda celkovo ako odmenu advokátov vo výške približne 167 000 eur, podrobne vyčíslených v štyroch vyúčtovaniach, ktoré sa týkajú predovšetkým nákladov vynaložených v prvom rade v súvislosti so stretnutím s organizačnými štruktúrami Komisie 27. júla 2000, ako aj s prípravou a vyhotovením návrhu vo veci samej, v druhom rade v súvislosti s vyhotovením pripomienok k námietke neprípustnosti, v treťom rade v súvislosti s prípravou a vyhotovením repliky, ako aj s preskúmaním vyjadrenia k žalobe a dupliky a v štvrtom rade v súvislosti s prípravou pripomienok k opatreniam na zabezpečenie priebehu konania pred Súdom prvého stupňa a v súvislosti s pojednávaním,

— ako telekomunikačné náklady (telefón a fax) približne vo výške 1 819 eur,

— ako náklady na vyhotovenie dokumentov (kópie a väzby, hodiny za prácu sekretariátu v nadčase) približne vo výške 4 254 eur,

— ako poštovné (expresná pošta, známky, pošta „do vlastných rúk") približne vo výške 360 eur,

— ako náklady na taxi na podania dokumentov Súdu prvého stupňa a cestovné náklady približne vo výške 3 985 eur.

9 Podľa Lagardère nebol čas, ktorý advokáti venovali konaniu vo veci, nadmerný, ak sa prihliadne na predmet a povahu sporu, na jeho dôležitosť z hľadiska práva Spoločenstva a na hospodárske záujmy, ktoré tento spor pre účastníkov konania predstavoval. Lagardère uvádza, že vec sama vyvolala zložité a nové právne otázky, a preto bolo potrebné podstatne dôkladnejšie preskúmanie a výklad. Zdôrazňuje, že najmä v dôsledku námietky neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia, bolo v konaní potrebné vyhotoviť vysoký počet písomných podaní. Okrem toho uvádza, že z hľadiska hospodárnosti konania a na účely skrátenia pracovného času, ktorý bol veci venovaný, keďže žalobu podali traja žalobcovia, z ktorých jeden ju vzal späť po skončení písomnej časti konania, si vyhotovenie písomných podaní vyžiadalo koordinovanú prácu advokátov troch žalobcov. Lagardère zdôrazňuje, že advokáti žalobcov spolupracovali pri príprave žaloby a iných písomných podaní, ktoré podali spoločne a nie ako samostatné podania, ale že títo advokáti neuzatvorili žiadnu formálnu dohodu o rozdelení úloh.

10 Podľa Lagardère konanie poškodilo jej hospodárske záujmy, keďže ako uviedol Súd prvého stupňa v bode 111 rozsudku v konaní vo veci samej, napadnuté rozhodnutie vyvolávalo právnu neistotu týkajúcu sa platnosti určitých zmluvných ustanovení. S prihliadnutím na to, čo bolo uvedené, sa Lagardère domnieva, že v súlade s judikatúrou Súdu prvého stupňa sú počet hodín, ktoré venovali advokáti práci, a hodinová sadzba ich odmeny primerané. Odkaz na priemernú hodinovú sadzbu odmien zúčastnených advokátov v iných prípadoch nie je podstatný, pretože výška trov sa musí určovať jednotlivo pre každý prípad.

11 Pokiaľ ide o sporné „náklady na taxi", Lagardère sa domnieva, že obsahujú najmä náklady na dopravu v súvislosti s doručením dokumentov do kancelárie Súdu prvého stupňa. Ďalej v prípade nákladov v súvislosti so stretnutím 27. júla 2000 sa Lagardère domnieva, že účelom tohto stretnutia bolo dosiahnutie zrušenia rozhodnutia z 10. júla 2000, aby sa zabránilo podaniu žaloby na Súd prvého stupňa.

Tvrdenia Canal+

12 V listoch z 5. marca a zo 4. júna 2003, na ktoré Canal+ odkazuje vo svojom návrhu na určenie výšky trov konania, žiada, aby Komisia nahradila trovy konania špecifikované takto:

— ako odmenu advokátov 594 hodín práce pri hodinovej sadzbe od 414 USD do 572 USD pre advokátov spoločníkov a advokátov a od 120 USD do 150 USD pre advokátskych koncipientov, a teda celkovo ako odmenu advokátov vo výške 216 662 eur, podrobne vyčíslených v šiestich vyúčtovaniach, ktoré sa týkajú predovšetkým nákladov, ktoré boli vynaložené v prvom rade v súvislosti s rozhovormi s organizačnými štruktúrami Komisie po prijatí napadnutého rozhodnutia v konaní vo veci samej a v súvislosti s prípravou a vyhotovením žaloby v konaní vo veci samej, v druhom rade v súvislosti s vyhotovením

pripomienok k námietke neprípustnosti, v treťom rade v súvislosti s vyhotovením repliky, v štvrtom rade v súvislosti s vyhotovením dupliky, v piatom rade v súvislosti s vyhotovením pripomienok k opatreniam na zabezpečenie priebehu konania pred Súdom prvého stupňa a v šiestom rade v súvislosti s pojednávaním,

— ako iné rôzne náklady (cestovné náklady, poštovné, náklady na vyhotovenie kópií, telefónne náklady a náklady na fax) vo výške 9 201 eur,

— ako náklady, ktoré vznikli v súvislosti s prípravou a podaním návrhu na určenie výšky trov konania, ktoré sú predmetom tohto konania, vo výške 2 600 eur.

13 Pokiaľ ide o náklady, ktoré vznikli v súvislosti s rozhovormi s organizačnými štruktúrami Komisie po prijatí napadnutého rozhodnutia v konaní vo veci samej, sa Canal+ domnieva, že ide o náklady priamo súvisiace s konaním. Canal+ totiž zdôrazňuje, že po prijatí napadnutého rozhodnutia v konaní vo veci samej bolo potrebné určiť, aký postoj sa musí zaujať v prípade neistoty, ktorá bola spôsobená týmto rozhodnutím, a preskúmať možnosť podania žaloby proti tomuto rozhodnutiu.

14 Podľa Canal+ boli všetky ostatné náklady na účely konania pred Súdom prvého stupňa nutné. Čiastka, ktorá sa týka odmien advokátov, je podľa Canal+ odôvodnená zložitosťou veci, ktorá vyvolala právne otázky, ktoré ešte neboli preskúmané sudcom Spoločenstva. Navyše Canal+ tvrdí, že musela podať nezvyčajný počet písomných podaní, sčasti z dôvodu námietky neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia. Táto zložitosť veci spôsobila nevyhnutnosť využitia veľkého počtu advokátov, ktorí potrebovali veľký počet hodín práce. Sadzba odmien zodpovedá zvyčajným sadzobníkom, ktoré majú špecializovaní advokáti. Canal+ tiež zdôrazňuje, že spor v konaní vo veci samej mal pre ňu nielen pozoruhodný hospodársky význam, ale vyvolal tiež veľmi podstatné otázky z hľadiska práva Spoločenstva.

15 Napokon sa Canal+ domnieva, že keďže Súd prvého stupňa pri určovaní výšky trov, ktoré sa majú nahradiť, prihliada na všetky okolnosti veci až do okamihu rozhodnutia, a keďže nerozhoduje oddelene o trovách konania, ktoré vznikli účastníkom v rámci tohto konania o určenie výšky trov konania, musia sa zahrnúť do tohto návrhu trovy konania, osobitne trovy konania vynaložené v tejto fáze konania, a teda vo výške 2 600 eur.

Tvrdenia Komisie

16 Komisia sa domnieva, že konanie vo veci samej je zložité, len pokiaľ ide o právne otázky ohľadne prípustnosti žaloby. Naopak, na rozdiel od konaní vo veciach hospodárskej súťaže, ktoré sú zvyčajne predmetom konaní na Súde prvého stupňa, konanie vo veci samej nie je zložité, pokiaľ ide o skutkový stav. Preto si podľa Komisie písomné podanie vyžadovalo medzi tretinou a polovicou času, ktorý sa normálne vyžaduje pre konania vo veciach hospodárskej súťaže. V dôsledku toho sa Komisia domnieva, že počet hodín práce, ktoré uviedli obaja žalobcovia, je zjavne nadmerný. Komisia popiera, že by námietka neprípustnosti zvýšila čas práce advokátov žalobcov oproti času, ktorý je v každom prípade potrebný na vyhotovenie návrhu a repliky v konaní vo veci samej.

17 Okrem toho sa Komisia domnieva, že vec nemôže vyžadovať využitie siedmich advokátov spoločníkov a štyroch spolupracovníkov v rôznych zúčastnených advokátskych kanceláriách. Komisia sa ďalej domnieva, že niektoré z hodín práce sa nemôžu preukázateľne považovať za nutné na účely konania pred Súdom prvého stupňa. S odkazom na tvrdenie žalobcov, podľa ktorého spôsobilo konanie vo veci samej nevyhnutnosť koordinácie všetkých ich advokátov v konaní vo veci samej, sa Komisia domnieva, že výsledky tejto koordinácie nemajú žiadny vplyv na čiastku nákladov, ktoré sa navrhujú nahradiť.

18 Komisia sa domnieva, že hodinové sadzby advokátov žalobcov sú zjavne vyššie, ako sú sadzby zvyčajne účtované špecializovanými advokátmi. Domnieva sa, že hoci judikatúra neuznáva existenciu paušálnej odmeny a hoci je tiež nevyhnutné individuálne posúdiť rozumnú povahu nákladov, ktoré sa vynaložili, bolo by užitočné spomenúť niektoré precedensy a urobiť určité porovnania tak, aby sa obmedzilo riziko svojvoľnosti a nedostatku spravodlivosti. V tomto ohľade odkazuje na uznesenie z 10. januára 2002, Starway/Rada (T-80/97 DEP, Zb. s. II-1, bod 36), v ktorom Súd prvého stupňa použil na výpočet výšky trov konania, ktoré sa nahrádzajú, hodinovú sadzbu vo výške 285,05 eur.

19 Komisia sa domnieva, že náklady súvisiace so stretnutím 27. júla 2000 sa týkajú fázy pred podaním žaloby. Navyše iné náklady, ktoré predložila Lagardère, sú nadmerné. Nie je najmä možné rozumne účtovať kópie dokumentov za 0,16 eur za stranu, keď na trhu také služby stoja menej ako 0,02 eur za stranu. Rovnako pokiaľ ide o „náklady na taxi", Komisia namieta, že by bolo potrebné na účely konania pred Súdom prvého stupňa podľa článku 91 písm. b) rokovacieho poriadku žiadať pravidelne o taxi, aby sa doručili písomné podania na Súd prvého stupňa.

20 Napokon Komisia spochybňuje, že by prípad predstavoval podstatný hospodársky záujem pre Lagardère alebo že by bol zásadne dôležitý pre právo Spoločenstva.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

21 Podľa článku 91 písm. b) rokovacieho poriadku sa nahrádzajú ako trovy konania „nutné výdavky, ktoré vznikli účastníkom v súvislosti s konaním, najmä cestovné náklady a výdavky spojené s pobytom a odmena splnomocneného zástupcu, poradcu

alebo advokáta". Z tohto ustanovenia vyplýva, že trovy konania, ktoré sa nahrádzajú, sa obmedzujú na jednej strane na trovy vynaložené na účely konania pred Súdom prvého stupňa a na druhej strane na trovy nutné na takéto účely.

22 Predovšetkým treba považovať náklady vynaložené žalobcami na rozhovory s organizačnými štruktúrami Komisie v dôsledku prijatia napadnutého rozhodnutia v konaní vo veci samej a náklady, ktoré predchádzali podaniu žaloby, za náklady, ktoré nie je možné nahradiť. Treba totiž spomenúť, že „konaním" sa podľa článku 91 rokovacieho poriadku rozumie iba konanie pred Súdom prvého stupňa s výnimkou fázy, ktorá mu predchádza (pozri uznesenie Starway/Rada, už citované v bode 18 vyššie, bod 25 a tam citovanú judikatúru), nezávisle na skutočnosti, že účelom stretnutia, o ktoré ide v predmetnom prípade, mohlo byť, ako uvádza Lagardère, zabránenie konania pred Súdom prvého stupňa.

23 Pokiaľ ide o trovy týkajúce sa konania pred Súdom prvého stupňa, existuje ustálená judikatúra, podľa ktorej keďže právo Spoločenstva neobsahuje ustanovenia povahy sadzobníka, musí Súd prvého stupňa voľne hodnotiť okolnosti prípadu, pričom musí brať do úvahy predmet a povahu sporu, jeho dôležitosť z hľadiska práva Spoločenstva, ako aj stupeň zložitosti veci, rozsahu práce, ktorú môže vyžadovať sporné konanie od splnomocnených zástupcov alebo od zúčastnených poradcov, ako aj hospodárske záujmy, ktoré spor predstavuje pre účastníkov konania (pozri uznesenie Starway/Rada, už citované v bode 18 vyššie, bod 27 a tam citovanú judikatúru).

24 Osobitne treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry nie je sudca Spoločenstva oprávnený rozhodnúť o výške odmien, ktoré majú účastníci konania zaplatiť svojim advokátom, ale má určiť čiastku, do výšky ktorej môžu byť tieto odmeny nahradené stranou zaviazanou na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o návrhu na určenie výšky trov konania nemusí Súd prvého stupňa vziať do úvahy vnútroštátne sadzobníky týkajúce sa odmien advokátov, ani prípadné dohody uzavreté na tento

účel medzi dotknutým účastníkom konania a jeho splnomocnenými zástupcami alebo poradcami (pozri uznesenia Súdu prvého stupňa z 24. januára 2002, Groupe Origny/Komisia, T-38/95 DEP, Zb. s. II-217, bod 32, a Starway/Rada, už citované v bode 18 vyššie, bod 26 a tam citovanú judikatúru).

25 Výška trov konania, ktoré sa majú nahradiť v predmetnom prípade, musí byť určená na základe týchto kritérií. V tomto ohľade treba prihliadnuť k nasledujúcim okolnostiam posúdenia.

26 Predovšetkým vzhľadom na predmet a povahu sporu, ako aj na jeho dôležitosť z hľadiska práva Spoločenstva sa zdá, že vec vyvolala novú a podstatnú právnu otázku. Keďže totiž Komisia vzniesla námietku neprípustnosti, ktorá v podstate vychádzala zo skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie v konaní vo veci samej nepredstavovalo akt s negatívnymi účinkami, treba posúdiť rozsah povinností Komisie pri posudzovaní vedľajších obmedzení oznámených v rámci koncentrácie v zmysle nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 395, s. 1). Táto otázka nebola v priebehu správneho konania pred Komisiou zmienená. Navyše, iba v priebehu konania vo veci samej Komisia prijala a uverejnila svoje nové stanovisko týkajúce sa zaobchádzania s vedľajšími obmedzeniami v rámci konaní o koncentráciách. Rozbor tejto otázky, osobitne v rámci pripomienok účastníkov konania o námietke neprípustnosti, teda odôvodnil využitie vysoko špecializovaných advokátov, ktorí potrebovali vysoký počet hodín práce pri veľmi vysokých hodinových sadzbách, a skutočnosť, že žalobcovia boli zastúpení viacerými advokátmi (pozri v tomto zmysle uznesenie Starway/Rada, už citované v bode 18 vyššie, bod 31 a tam citovanú judikatúru).

27 Rovnako si mohla príprava vyjadrení v konaní vo veci samej, pokiaľ ide o túto otázku, určite vyžiadať dôkladnejšie preskúmanie a spôsobiť ďalšie náklady, akými sú náklady na kópie dokumentov.

28 Vzhľadom na odmeny za vyhotovenie iných písomných podaní ako uvedených pripomienok o výnimke neprípustnosti však treba prihliadnuť na skutočnosť, že s výnimkou tejto špecifickej právnej otázky nepredstavovalo konanie vo veci samej osobitný stupeň zložitosti, a to ani z hľadiska právneho, ani z hľadiska skutkového stavu. Zároveň nebol ani spis konania vo veci samej nadmerne rozsiahly.

29 Ďalej treba uviesť, že niektoré žalobné dôvody, ktoré vzniesli žalobcovia v konaní vo veci samej, už boli predmetom výmeny stanovísk v priebehu správneho konania pred Komisiou a že advokáti týchto účastníkov konania už preto mali hlbšiu vedomosť o otázkach, ktoré sa vyvolali, keďže sa zúčastnili na tomto inom konaní.

30 Okrem toho treba prihliadnuť na skutočnosť, že žalobcovia spolupracovali pri príprave žaloby a iných písomných podaní, ktoré podali spoločne a nie ako jednotlivé podania, aj keď boli žalobcovia zastúpení rôznymi advokátmi, a zdá sa, že žiadna formálna dohoda o rozdelení úloh medzi nimi nebola uzavretá. V takejto situácii, aj keď sa prihliadne na skutočnosť, že ako zdôrazňuje Lagardère, každý účastník musí sám posúdiť všetky okolnosti, ktoré sú významné v priebehu konania pred Súdom prvého stupňa a advokáti rôznych účastníkov konania musia koordinovať svoju prácu, je tiež pravda, že v určitom rozsahu vyžadovalo spoločné podanie žaloby zníženie času venovaného osobitne príprave a vyhotoveniu písomných podaní zo strany advokátov každého zo žalobcov v konaní vo veci samej. Súd však tiež prihliadol na skutočnosť, že pri podaní žaloby a vyhotovení iných písomných podaní spoločne a nie ako jednotlivé podania žalobcovia sa v konaní vo veci samej významne znížili náklady, pokiaľ ide o prácu protistrany, a na druhej strane aj prácu Súdu prvého stupňa.

31 Napokon sa spor dotkol hospodárskych záujmov žalobcov, keďže platnosť koncentrácie bola v obmedzenom rozsahu spochybnená rozhodnutím napadnutým v konaní vo veci samej. V porovnaní s prípadmi, ktoré sa bežne prejednávajú v oblasti koncentrácií, sa však nemožno domnievať, že spor sa týkal výnimočných hospodárskych záujmov týchto účastníkov konania.

32 S prihliadnutím na uvedené okolnosti posúdenia sa Súd prvého stupňa domnieva, že na účely určenia výšky trov konania je dôležitý predovšetkým nadmerný počet hodín, ktoré venovali sporu advokáti žalobcov (a teda 407,5 hodín práce pre Lagardère a 594 hodín práce pre Canal+), a domnieva sa, že posúdenie nákladov, ktoré sa majú nahradiť ako odmeny advokátov, bude ustanovené spravodlivo tak, že sa určí ich výška s prihliadnutím na náklady vynaložené v tomto konaní o určenie výšky trov konania vo výške 40 000 eur pre každého zo žalobcov, a teda 80 000 eur na odmeny advokátov oboch žalobcov.

33 Pokiaľ ide o iné náklady, ktoré v rámci sporu vynaložila Lagardère, Súd prvého stupňa sa domnieva, že tento účastník konania nepreukázal, že by boli iné náklady, a teda telekomunikačné náklady (1 819 eur), náklady na vyhotovenie dokumentov (4 254 eur), špeciálny kuriér a poštové známky (360 eur) a cestovné náklady (3 985 eur) na účely konania pred Súdom prvého stupňa v celom rozsahu nutné.

34 Osobitne sa Súd prvého stupňa domnieva, že v zásade nemožno považovať náklady na použitie taxi na doručenie písomných podaní a inej dokumentácie za nutné na účely konania pred Súdom prvého stupňa. V prvom rade totiž existujú aj iné bezpečné a zjavne menej nákladné prostriedky na doručenie dokumentov Súdu prvého stupňa. V druhom rade, aby sa umožnilo podanie prostredníctvom bežnejších a menej nákladných prostriedkov, bola v článku 102 ods. 2 rokovacieho poriadku ustanovená lehota zohľadňujúca vzdialenosť. Napokon, od 1. februára 2001, a teda od doby, keď prebiehala písomná časť konania vo veci samej, upravuje článok 43 ods. 6 rokovacieho poriadku možnosť doručenia podaní prostredníctvom

moderných komunikačných prostriedkov, najmä prostredníctvom faxu, pokiaľ sa podpísaný originál podania doručí do desiatich nasledujúcich dní. Navyše s prihliadnutím na skutočnosť, že Lagardère uvádza tieto náklady doručovania písomných podaní a iných dokumentov prostredníctvom taxi, zdajú sa telekomunikačné náklady, najmä náklady na fax, uvedené ako trovy konania, ktoré sa majú nahradiť, tiež veľmi prehnané.

35 Keďže Lagardère neposkytla presné informácie o podrobnom vyčíslení týchto rôznych nákladov, považuje Súd prvého stupňa za primerané na tieto náklady určiť trovy konania, ktoré sa majú nahradiť, vo výške 6 000 eur.

36 Pokiaľ ide o iné náklady, ktoré v spore vynaložila Canal+, treba prihliadnuť na skutočnosť, že tento účastník konania poskytol veľmi podrobný rozpis týchto nákladov. V dôsledku toho, aj s prihliadnutím na skutočnosť, že telekomunikačné náklady a náklady na fax sa zdajú byť veľmi prehnané ako trovy konania, ktoré sa majú nahradiť, považuje Súd prvého stupňa za primerané na tieto iné náklady určiť trovy konania, ktoré sa majú Canal+ nahradiť, vo výške 8 500 eur.

37 V dôsledku toho sa Súd prvého stupňa domnieva, že je potrebné správne posúdiť trovy konania, ktoré sa majú nahradiť tak, že sa určia vo výške 46 000 eur pre Lagardère a vo výške 48 500 eur pre Canal+.

38 Keďže Súd prvého stupňa pri určení výšky trov konania, ktoré sa majú nahradiť, prihliadol na všetky okolnosti konania vo veci samej až do okamihu rozhodnutia, nie je potrebné osobitne rozhodnúť o trovách konania vynaložených účastníkmi konania v súvislosti s týmto konaním o určení výšky trov konania (pozri v tomto zmysle uznesenie Starway/Rada, už citované v bode 18 vyššie, bod 39).

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (tretia rozšírená komora)

nariadil:

1) **Výška trov, ktoré je Komisia povinná nahradiť Lagardère vo veci T-251/00, sa určuje na 46 000 eur.**

2) **Výška trov, ktoré je Komisia povinná nahradiť Canal+ vo veci T-251/00, sa určuje na 48 500 eur.**

V Luxemburgu 7. decembra 2004

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

M. Jaeger